

Samanarvoisuus Suomessa 2006

Sisällysluettelo

OSA 1 Tutkimuksen valmis osa

Motto
Esipuhe
Taustat tutkimukselle
Laskelmaosan perusteet
Välilaskelma 1
Välilaskelma 2
Loppuyhteenvedo
English summary
Tutkimusaineistoluettelo

OSA 2 Jatkotutkimuksen aiheita

OSA 3 Korjausesityksiä samanarvoisuuteen

OSA 4 Arvioita lukemistani palkkojen tasa- arvojulkaisuista

SAMANARVOISUUS SUOMESSA 2006

OSA 1

Tutkimuksen valmis osa

Motto

“Naisen ja miehen aseman ja sukupuolten välisen tasa-arvon toteutumisen seuraamisen kannalta on tärkeää, että kaikissa henkilöitä koskevissa tilastoissa on tarkastelunäkökulmana sukupuoli.”

Lainaus kirjasta: Naiset ja miehet Suomessa 1994, Eeva-Sisko Veikkola ja Anne Lehtiniemi, Tilastokeskus SVT Elinolot 1994:2, ISBN 951-47-8732-3

ESIPUHE

Naisen euro on 80 senttiä – hokemaa saa lukea tavan takaa. Se on jo niin vakiintunut tietoisuuteemme, että poliitikkoja myöten sillä on alettu ymmärtää, että naisia sorretaan työelämässä palkkoja määritettäessä.

Kyseiseen propagandistiseen tulokseen on tultu verrattaessa kaikkien miesten keskipalkkoja kaikkien naisten keskipalkkoihin. Vain älykkäimmät muistavat mainita, ettei kyseessä ole miehen ja naisen palkkaero samasta työstä.

Suomi on vapaa maa ja sitä on pidettävä lähes markkinatalousmaana. Liittyttyämme Euroopan Unioniin astuimme globalisaation tielle, minkä seurauksena rajoitukset yleisesti ottaen aiheuttavat taloutemme heikkenemistä vapaassa kilpailussa. Vapaassa kilpailussa syntyy aina palkkaeroja, koska kova kilpailu pakottaa kustannustietoiset yrittäjät taloudellisiin päätöksiin. Vapaassa markkinataloudessa ei ole järkevää palkata työtehtävään isommalla panoksella miestä, jos hänestä ei ole enempää hyötyä kuin naisesta. Vapaassa kilpailussa naisen pienempi palkka mielestäni kieliikin hänen pienemmästä tuottavuudestaan työnantajalle. En ole löytänyt yhtään tutkimusta, joka osoittaisi, etteikö kyseinen 20 %:n palkkaero olisi

aiheellinen eikä siis vastaisi miehen ja naisen työpanoksen eroa maassamme.

Suomessa on ollut tasa-arvolaki vuodesta 1987. Se määrää, että yrityksen/työnantajan on maksettava samasta työstä molemmille sukupuolille samaa palkkaa. Kuulostaa tasapuoliselta. Mutta riittääkö se?. Me ansaitsemme elinaikanamme muutakin tuloa ja saamme muita rahallisia etuuksia kuin palkkaa. Tässä tutkimuksessa selvitän, mitä tapahtuikaan kun vain palkka määrättiin lailla maksettavaksi samana ja muu tuloihimme vaikuttava lainsäädäntö jätettiin tasa-arvolain ulkopuolelle?

Tarkastelukulmana on esimerkki, missä samana vuonna syntyneet mies ja nainen tekevät koko elinaikansa saman työnantajan palveluksessa samaa työtä 20-vuotiaasta 60-vuotiaaksi jääden sitten eläkkeelle.

Tutkimuksen ydin on se tosiasia, että ihminen elää muustakin kuin kuukausipalkasta. Ihminen elää myös eläkkeestä, sairauskorvauksista ja palkasta pidätetyistä verovaroista suoritettavista etuuksista. Jos keskimääräinen verotus on 30 %, ihmiselle itselleen jää palkasta 70 %, joka siis on samansuuruinen miehelle ja naiselle samasta työstä.

Verojen lisäksi työnantaja maksaa palkkaan sidottuja eläkemaksuja (noin 22%) ja Sotumaksuja (noin 3 %) palkan määrästä. Lisäksi

tulevat lailla palkkaan sidotut
työtaturmavakuutusmaksu,
työttömyysvakuutusmaksu,
ryhmähenkivakuutusmaksu ja vakuutetun
sairausvakuutusmaksu. Jos 70 % määrätään lailla
tasa-arvoiseksi asiaksi, miksei lainsäätäjää
kiinnosta samanarvoisuuden toteutumiseksi myös
se, miten jaetaan sukupuolten kesken se liki yhtä
suuri rahamäärä, joka vastaa noin 60 %
palkkasummasta?

**Tutkimukseni ydinkysymys kuuluu:
Tuottaako sama keskituntipalkka
saman laatuista ja määräistä
työpanoksesta sekä miehelle että
naiselle saman elinikäisen rahallisen
lopputuloksen ottaen huomioon palkan
ja palkkaan lainsäädännöllä sidotut
muut etuudet ja velvollisuudet?**

TAUSTAT TUTKIMUKSELLE

Suomessa on ollut jo 19 vuotta voimassa tasa-arvolaki. Sen pykälä 8 määrää momentissa 2, että työnantajan on maksettava samasta työstä samaa palkkaa:

”Työnantajan menettelyä on samoin pidettävä 7 §:ssä kiellettyinä syrjintänä, jos työnantaja soveltaa työntekijään tai työntekijöihin **sukupuolen perusteella** epäedullisempia palkka- tai muita palvelussuhteen ehtoja kuin yhteen tai useampaan muuhun työnantajan palveluksessa samassa tai samanarvoisessa työssä olevaan työntekijään.”

Mikään tutkimus ei olekaan osoittanut, etteikö Suomessa samasta työstä maksettaisi samaa palkkaa kummallekin sukupuolelle.

Tämä tutkimus katsoo asioita laajakatseisemmin:

Jos työstä maksettava palkka on oltava sama, eikö myös muun lainsäädännön tule olla samanarvoista sukupuolten kesken?

Tässä tutkimuksessa tarkastellaan

- samasta työstä maksettavaa palkkaa
- asevelvollisuuslaissa määrättyä rajoitetta miehen työnteolle

- palkan mukaan lakisääteisesti maksettavaa eläkettä
- palkan mukaan lakisääteisesti tai työehtosopimusten mukaan maksettavia sairauskorvauksia
- palkasta pidätettävistä sasiaaliturvamaksuista henkilöillemme maksettavia korvauksia
- palkasta pidätettävien verovarojen jakaantumista tasapuolisesti sukupuolten kesken
- onko saman palkan saajien todellinen kuukausityöaika sama, vai onko kuukausipalkkaa korjattava todellisten työaikojen mukaisiksi

LASKELMAOSAN PERUSTEET:

Ennenkuin alan matemaattisesti laskea, mikä on miehen ja naisen elinikäinen ansiotulo, tarkastelen tarkemmin joitakin seikkoja, joilla on vaikutuksensa tähän laskelmaan.

1. Asevelvollisuuden vaikutus elinikäisiin ansioihin

Tasa-arvolain pykälä 9:n momentti 2:

”Menettely, jota ei ole pidettävä syrjintänä: Tässä laissa tarkoitettuna sukupuoleen perustuvana syrjintänä ei ole pidettävä asevelvollisuuden säätämistä ainoastaan miehille.”

Kohdan ottaminen lakiin ilman perusteluita lemuu epäilyttävästi epätasa-arvoiselta. Viittaa seuraaviin kahteen perustuslain kohtaan:

Ote pykälästä 6:

”Ihmiset ovat yhdenvertaisia lain edessä.

Ketään ei saa ilman hyväksyttävää perustetta asettaa eri asemaan sukupuolen, iän, alkuperän, kielen, uskonnon, vakaumuksen, mielipiteen, terveydentilan, vammaisuuden tai muun henkilöön liittyvän syyn perusteella.”

Ote pykälästä 127:

”Jokainen Suomen kansalainen on velvollinen osallistumaan isänmaan puolustukseen tai avustamaan sitä sen mukaan kuin laissa säädetään.”

Koska perustuslain pykälän 6 mukaan ketään ei saa asettaa ilman **hyväksyttävää perustetta** asettaa eri asemaan SUKUPUOLEN mukaan, on asevelvollisuuden määräämisessä lailla vain miehille oltava hyväksyttävä peruste. Kun missään laissa tuota perustetta ei ole esitetty, perustelun täytyy olla jokaisen kansanedustajan tiedossa silloin kun uutta asevelvollisuuslakia tänä syksynä eduskunnassa käsitellään.

Tässä oma arvioni asiasta: Kun katselen urheilutilastoja, näen, että miehet ovat vahvempia, nopeampia, kestävämpiä, tarkempia ja taitavampia kuin naiset. Ja jos shakkikin otetaan mukaan, miehet tuntuvat olevan myös älykkäämpiä kuin naiset. Vaarallisissa tilanteissa paineenalaisena toimittaessa jokaisen on voitava sataprosenttisesti luottaa kumppaneihinsa. Puolustusvoimat haluaa poimia kerman päältä, eli asevelvollisuuslaissa vain miehet kelpuutetaan tärkeään maanpuolustustyöhön. (Vapaaehtoisten naisten osuus on alle prosentti). Jos eduskunta hyväksyy uuden asevelvollisuuslain vain miehiä koskevaksi, se hyväksyy mielestäni samalla miehen ylivertaisuuden naiseen verrattuna, joka taas mahdollistaa erilaisen palkkapolitiikan tasa-arvolain mukaan.

MUTTA tämä merkitsee sitä, että miehiltä viedään keskimäärin 9 kuukauden työpanos elämästä. Lisäksi miehen kokemusvuosisät karttavat aina myöhemmin kuin naisen. Koska miehet suorittavat maanpuolustuksen myös naisten edestä, otan nämä seikat huomioon laskelmissani. Muutenhan sukupuolten välinen elinikäinen tulolaskelma ei ole tasa-arvoinen. Vaikka asevelvollisuudella mitä ilmeisimmin on haitallinen vaikutus jatko-opintoihin pääsyyn, en ota sitä laskelmissani vielä huomioon, ennenkuin siitä on saatu tilastotietoa.

2. Lasten synnyttäminen

Vaikka lasten synnyttäminen ei olekaan (vielä) lakisääteistä, otan sen huomioon. Ilman suomalaisia lapsia yhteiskuntamme jatkuvuus olisi pelkästään maahanmuuton varassa, mutta sitä useimmat suomalaiset eivät halua, sen verran rasistisia me suomalaiset olemme.

Suomalainen nainen synnyttää keskimäärin 1,8 lasta ja synnytysikä on noin 30 vuotta.

Synnytyksien vuoksi hän on noin 7 kuukautta äitiyslomalla. Siltä ajalta hän saa äitiysrahaa (70 % palkasta), joka oikeuttaa myös eläkekertymään. Loppu aika on ns. vanhempainlomaa, jota en ota huomioon, koska aviopuolisot voivat sen pidosta päättää keskenään.

3. Eläkeoikeus

Palkan ansaitseminen synnyttää lain mukaan työeläkeoikeuden. ”Eläke on sivuun siirrettyä palkkaa” sanotaan. Suomessa kummallakin sukupuolella on sama tel-maksu naisten korkeammasta eliniästä huolimatta. Puhutaan työeläkevakuutuksesta, vaikka kysymyksessä on tulonsiirto miehiltä naisille. Suomessa työeläkemaksun on tarkoitus kattaa ajankohtaiset menot ja rahoja voidaan jonkin verran rahastoida tulevaisuuden varalle selviä suurempia menoja varten (esim. suurten ikäluokkien aiheuttama eläkepommi). Jos ottaa vapaaehtoisen eläkevakuutuksen yksityisestä vakuutusyhtiöstä, korkeamman eliniän riski on otettu huomioon vakuutusmaksuissa eli naisella on suuremmat vakuutusmaksut kuin miehillä. Voidaankin perustellusti sanoa, että miehiltä perittävä tel-maksu on aiheeton, sillä työnantajilta perittävä maksu kyllä kattaa miehille maksettavat eläkkeet. Suunnilleen koko miehiltä perittävä eläkemaksu meneekin naisille maksettaviin eläkkeisiin. Otan tämän sukupuolten välisen tulonsiirron huomioon laskemissani. Työeläkelaisissa puhutaan eliniän mukanaan tuomasta eläkekorjauksesta (elinaikakerroin) ja mielestäni tämän kertoimen mukainen korjaus tulee ehdottomasti ottaa huomioon myös sukupuolten kesken joko vakuutusmaksun tai sitten eläkkeen suuruudessa.

VÄLILASKELMA 1

**Välilaskelma elinikäisistä palkoista,
äitiysrahoista ja eläkkeistä ottaen huomioon
edellä mainitut seikat.**

Laskelmani perustuvat seuraaviin tilastotietoihin:

Keskimääräinen eläkkeellesiirtymisaika 60 vuotta

Keskimääräinen elinikä

Naiset 78 vuotta

Miehet 72 vuotta

Keskimääräinen asepalvelusaika 9 kuukautta

**Esimerkissäni on seuraavat tasapuoliset
oletukset:**

Lähtökuukausipalkkaa kuvataan luvulla 1000.

Keskimääräinen palkankorotus kuukaudessa

0,333 % eli 4,07 % vuodessa.

Eläke nousee 0,17 % / kk (2,06 % vuodessa)

Kokemusvuosisisät seuraavan taulukon mukaan:

Lisä 1	2v	5 %
Lisä 2	4v	5 %
Lisä 3	7v	4,5 %
Lisä 4	10v	4 %
Lisä 5	15v	3 %
Lisä 6	20v	3 %

Työssäoloaika (maksimi olisi 40 vuotta
ikävuosina 20-59)

- mies 39 vuotta 3 kuukautta
(asevelvollisuus aika pois luettuna)
- nainen 40 vuotta

- äitiysloma-aika 1,8 lapsen mukaan 189 vrk
- äitiysraha/vrk on 70% vuosipalkan kolmassadasosasta
- äitiysloma-aika oikeuttaa ikälisiin

Laskelman lopputulos

Elinikäinen palkka (ottaen huomioon palkka, asevelvollisuus ja 1,8 raskautta)

Miehet	1 406 419
Naiset	1 428 423

Eläkkeet

Miehet 12 vuotta a 12 kk a 2986,03 x	
0,58 + nousu 0,17 % / kk =	282 299
Naiset 18 vuotta a 12 kk a 2975,88 x	
0,59 + nousu 0,17 % / kk =	457 778

Yhteensä elinikäiset tulot **Miehet 1 688 718**
Naiset 1 886 201

eli naiset saavat 11,69 % enemmän kuin miehet.

YHTEENVETO TÄHÄNASTISESTA

Kun mies ja nainen tekevät samaa työtä yhtä paljon ja samalla laadulla, nainen ansaitsee siitä hautakiven alta katsottuna euron ja mies 88,31 senttiä.

Laskelman Excel-taulukko on Internetsivustolla:
<http://kotisivu.mtv3.fi/pauli.sumanen/>

VÄLILASKELMA 2

ERI PITUISEN TYÖAJAN VAIKUTUS

Tänä vuonna (2006) on valmistunut Työterveyslaitoksen tekemä sairaspoissaolotutkimus kunnalliselta sektorilta. Sen mukaan naiset ovat sairaana 6,8 päivää vuodessa enemmän kuin miehet. Naisilla 20,1 sairaspäivää, miehillä 13,3. Poissaolot ovat yleensä niin lyhyitä, ettei poissaolijan tilalle ehditä palkkaamaan sairaspoissaolon tuuraajaa, vaan läsnäolevat (miehet) saavat tehdä myös poissaolijan työt. Niinpä jotta saisimme tietää, paljonko mies ja nainen saavat palkkaa samasta työmäärästä, meidän pitää ottaa huomioon, että nainen tekee saman palkan eteen vuodessa 6,8 työpäivää vähemmän työtä kuin mies. Jos vuodessa on 230 työpäivää, niin ero on 3,14%.

Näin uudeksi miehen palkaksi saamme noin 85,5 senttiä aina kun nainen saa yhden euron.

LOPPUYHTEENVETO VALMIISTA TUTKIMUKSEN OSASTA:

Saman työpanoksen tekevä mies saa elinikäisenä tulona vain 85,5 senttiä, aina kun nainen saa 1 euron.

Tutkimukseni valmiin osan päälähteinä ovat Suomen laki, Suomen tilastollinen vuosikirja 1998 sekä kuntien sairassoissaolotilasto (Helsingin Sanomat, kesä 2006). Kun laskemme näiden ja yleisten tilastotietojen pohjalta saman työnantajan palveluksessa samaa työtä tekevän keskivertomiehen ja keskivertonaisen koko elinikäisen ansiotulon, eläkkeen, äitiyspäivärahan ja poissaolojen vaikutuksen työaikaan, saamme lopputulokseksi, että siinä, missä nainen saa yhden euron, mies saa vain 85,5 senttiä. Pidän todennäköisenä, että ero on vieläkin suurempi, kun kirjan loppupuolella mainitut keskeneräiset tutkimusalueet saadaan valmiiksi. Tasa-arvolain noudattaminen ei mielestäni ole oikeudenmukaista kohtelua miehille, vaan miesten tulee päästä samanarvoisiksi naisten kanssa. Ja juuri

samanarvoisuuden sukupuolten kesken tämä tutkimus tähtää.

Toivottavasti tämä tutkimus saa aikaan sen, että myös miesten kohtelua Suomessa aletaan tutkia. Tunnen entuudestaan julkisuudesta vain kaksi henkilöä, jotka uskaltavat puhua miehen puolesta (Ilkka Taipale ja Arno Laitinen), mutta sukupuolten välisen tasapainon saavuttamiseksi lukumäärä pitää saada monisatakertaiseksi.

Pitäisiköhän minun lopuksi varmuuden vuoksi mainita, että henkilökohtainen mielipiteeni on, että Suomessa tulee vallita perustuslain mukainen yhteiskunnallinen oikeudenmukaisuus ja samanarvoisuus miesten ja naisten välillä. Miesten ei tule saada yhtään enempää kuin naistenkaan, mutta heidän ei tule myöskään tyytyä yhtään vähempään.

Koska feministikään eivät ole kaikki samasta muotista tehtyjä niin feministien moniulotteisessa avaruudessa pidän itseäni postmodernina, kriittisesti ajattelevana feministinä.

Tähän kirjaan liittyvät mielipiteet voit ilmaista blogissani: <http://equality.vuodatus.net>

English summary

In this study I have calculated the total income of a man and a woman, who make the same amount of work with same quality their whole life between 20 and 60 years. The 19 years old equality law forces the employer to pay them equal salary. No study until now has pointed that this is not also the practice in Finland.

In this study I point, that because of

- the military service (it is obligatory average 9 months to every Finnish male) without no salary
- the term of human life of man is 72 and of woman is 78 years
- the 7 months maternal absence from work with average of 1,8 kids and 70 % of salary to the woman
- the fact that a woman works 6,8 days a year less than a man because of her illnesses

a man gets less than 0,86 cents against 1 euro, which a woman gets from the same amount of similar work.

Tutkimusaineistoluettelo

Tämä tutkimus perustuu seuraaviin julkaisuihin

1. Suomen Perustuslaki
2. Työeläkelaki
3. Sairausvakuutuslaki
4. Asevelvollisuuslaki
5. Tasa-arvolaki
6. Suomen Tilastollinen Vuosikirja 1998
7. Kuntien sairaspöissaolotilasto (Helsingin Sanomat kesällä 2006)

Lisäksi olen tutustunut seuraaviin julkaisuihin:

8. Sukupuolten palkkaeron tilastointi ja analyysi, Sosiaali- ja terveysministeriö, Tasa-arvovaltuutetun toimisto, Tasa-arvojulkaisuja 2001:7 ISBN 952-00-1044-0
9. Sukupuolten tasa-arvo Suomessa 2004, Tilastokeskus, Sukupuolten tasa-arvo 2004 ISBN 952-467-397-5
10. Naiset ja miehet Suomessa 1994, Eeva-Sisko Veikkola ja Anne Lehtiniemi, Tilastokeskus SVT Elinolot 1994:2, ISBN 951-47-8732-3
11. Mies- ja naislääkärien palkkaerot kuntasektorilla, Jukka Vänskä ja Mika Juutinen, Sukupuolten välinen palkkaero kuntasektorin lääkäreillä selvitys, Suomen Lääkärilehti 16/2005, Suomen Lääkäriliitto ja Kunnallinen Työmarkkinalaitos
12. Tuulikki Petäjaniemi: Selvitys hallituksen samanpalkkaisuusohjelman edellytyksistä

- yhdessä työmarkkinaosapuolten kanssa,
Selvityshenkilön raportti, Sosiaali- ja
terveysministeriön muistioita 2004:13,
Sosiaali- ja terveysministeriö 2004
13. Laura Hulkko (toim): Työajan muutokset.
Työmarkkinat 2003:8. Tilastokeskus
 14. VATT keskustelualoitteita, 327, Miesten ja
naisten palkkaerot yksityisellä sektorilla, Ossi
Korkeamäki, Tomi Kyyrä ja Antti
Luukkonen, Valtion Taloudellinen
tutkimuskeskus, Helsinki 2004, ISBN 951-
561- 485-6, Helsinki Helmikuu 2004
 15. VATT keskustelualoitteita, 321, Sukupuolten
Palkkaero Yksityisissä Palveluammateissa,
Antti Luukkonen, ISBN 951-561- 477-5,
Helsinki Joulukuu 2003
 16. Miehet ja tasa-arvopolitiikka, Helsinki 2006,
sosiaali- ja terveysministeriön julkaisuja,
ISBN 952-00-2141-8 (PDF)

OSA 2

JATKOTUTKIMUKSEN AIHEITA

1. Miehellä ja naisella peritään samat sotu-ym. maksut, vaikka kustannukset tuskin ovat yhtä suuret. (Naisten sairastuvuus on suurempaa ja naiset saavat enemmän kansaneläkettä kuin miehet). Pysin laskemaan seuraavaan painokseen tämän osuuden vaikutuksen.
2. Jatko-opintoihin valitaan enemmän naisia kuin miehiä, vaikka ei ole osoitettu, että naiset olisivat miehiä älykkämpiä. Opetusjärjestelmämme on siten epätasa-arvoinen sen suhteen, ketä koulutetaan, ketä jätetään kouluttamatta. Miehiä jää siis koulutuksen ulkopuolelle, ja heidän sijastaan koulutetaan heitä vähemmän älykkäitä naisia. Lasken seuraavaan painokseen tästä verovaroilla rahoitetusta kustannuksesta naisten saaman tasa-arvon vastaisen hyödyn.
3. Lääkäreiden palkkatutkimuksessa saatiin selville mm. sellainen tulos, että miehet ovat työteliämpiä kuin naiset. (Referaatista ei käy ilmi, onko luvuissa mukana myös palkaton ylityö.) He tekevät enemmän päivystystä ja

vapaaehtoisia lisävuoroja. Naiset ovat enemmän vuorotteluvapailla, osa-aikaeläkkeillä ja myös siirtyvät eläkkeelle aikaisemmin. On selvää, että jos työnantajan tarvitsee palkata saman työmäärän tekemiseen enemmän naisia kuin miehiä, se tuo työnantajalle lisäkustannuksia (työtilat, työvälineet, ruokailu, parkkipaikat, atk, puhelin yms). Asian vaikutus on laskettava!

4. Asevelvollisuuden haitallinen vaikutus miesten jatko-opintoihin. Kun puolet ikäluokasta suorittaa ylioppilastutkinnon ja vain noin 40 % saa jatko-opintopaikan ensi yrittämällä, merkitsee se sitä, että iso osa joutuu pääsykokeisiin joko varusmiespalvelun jälkeen tai kesken sitä. Jokainen tuon palveluksen suorittanut tietää, kuinka haitallinen vaikutus sillä on opitun päässä pysymiseen. Siksi varusmiespalvelun suorittavat ovat hyvin epätasa-arvoisessa asemassa oman ikäluokkansa naisten kanssa. Tämä huomioitiin aikanaan lisäpisteillä, mutta sitten ne on poistettu muka epätasa-arvoisina. Asiaa pitää tutkia: Mikä on miesten sisäänpääsyprosentti ennen varusmiespalvelua ja mikä sen jälkeen. Jos eroa on, on asialle tehtävä jotain.
5. Palkattomat ylityöt. Kaikki tietävät, että Suomessa maan tapaan kuuluu tehdä palkatonta ylityötä. Itsekään en ole saanut

elämässäni tuntiakaan ylityökorvauksia. Työhönottohaastattelussa yleensä sovimme suullisesti, että ylityöt on otettu huomioon palkassa ja että kyseisen haastattelun jälkeen emme keskustele ylityökorvauksista. Eräässä työpaikassa asiasta oli jopa maininta kirjallisessa työsopimuksessa. Toimin eräässä työpaikassa luottamusmiehenä ja tiesin, että tuollaiset sopimukset ovat työaikalain vastaisia. Ekonomiliitto on laskenut jäsenistönsä palkattoman ylityön olevan 8 tuntia viikossa. Vaikka palkatonta ylityötä ei virallisesti raportoida työaikalaskemissa on myös Tilastokeskus tutkinut asiaa. Miehet tekevät enemmän palkatonta ylityötä kuin naiset ja yritän saada tilastoista korjauskertoimen laskelmaani.

Oikovedosta lukiessani (14.10.2006) julkaistiin Helsingin Sanomissa tutkimus, jonka mukaan akateemisesti koulutetut keskimäärin neljä vuotta työelämässä olleet naiset tekevät ”alle tunnin” vähemmän työtä viikossa kuin vastaavat miespuoliset työtoverinsa. Esimerkiksi 50 minuuttia vähemmän viikossa merkitsee 40 tuntisen työviikon mukaan laskettuna yli kaksi prosenttia. Joten akateemisen, kunnallisektorilla työskentelevän miehen euro olisikin silloin noin 84 senttiä. Tutkittavaa riittää siis minulle jatkossakin.

OSA 3

KORJAUSESITYKSIÄ SAMANARVOISUUTEEN

1. ASEVELVOLLISUUS

Jos psykologiset ja fyysiset testit osoittavat, että naiset ovat niin heikkoja, ettei heistä ole maanpuolustustyöhön, on miehille maksettava varusmies- ja kertausharjoitusajalta a.o. vuoden miesten keskipalkkaa. Näin heidän elinikäisiä ansioitansa korjataan keskimäärin oikeaksi ja he saavat samantasoista eläkettä kuin naisetkin. Jos naiset kelpaavat maanpuolustukseen, valitaan sinne miehiä ja naisia tasapuolisesti. Eihän kaikki maanpuolustustyö ole aseellista. Syksyllä 2006 eduskunnan käsittelyyn tulevaa uutta asevelvollisuuslakia halutaan laajentaa seuraavasti: ”... asevelvollisia voitaisiin määrätä myös tehtäviin, jotka eivät perustu yksinomaan maanpuolustusvelvollisuuteen. Näitä olisivat muun muassa virka-aputehtävät. Lisäksi myös reserviläisiä voitaisiin poikkeuksellisesti määrätä palvelukseen suuronnettomuustilanteissa tai muissa vakavissa tilanteissa.” Eli kyllä naisillekin käyttöä Puolustusvoimissa löytyy, vaikka kaikki eivät haluaisikaan ottaa asetta käteensä puolustaakseen itseään ja maataan. Asevelvollisuus voitaisiin poistaa/lyhentää naisilta, jotka synnyttävät ennen sen päättymistä.

2. ELÄKKEET

Koska työeläkeläisissä jo nyt puhutaan eliniän korjauksesta eläkkeisiin, on sama korjaus otettava huomioon sukupuolten eläkemaksuissa. Maksut on määrättävä samoilla perusteilla kuin on vapailla markkinoilla eläkettä otettaessa. Kenenkään järkevästi ajattelevan työnantajan ei kannata palkata naista, jos samaan työhön saa samalla palkalla miehen. Työnantajan maksamat tel-maksut alenevat sitä enemmän, mitä enemmän miehiä palkataan. TOISIN SANOEN: Jos kaikki Suomen naiset irtisanottaisiin ja heidän tilalleen palkattaisiin samalla palkalla mies, joka tekee saman työn, työnantajan tel-maksun vanhuuseläkeosuus putoaisi ajan kuluessa vähitellen 33%. Taitavat vain nämä eläkeasiat olla ulkoparlamentaaristen voimien hallussa mielestäni vastoin perustuslain henkeä.

3. SOTU- YM. MAKSUT

On tehtävä tutkimus, miten KELA:n korvaukset jakautuvat miesten ja naisten kesken. Jos etuudet jakaantuvat epätasa-arvoisesti miesten ja naisten välillä, on tuo riski otettava huomioon maksua määritettäessä.

4. VALTION JA KUNNAN VEROT

Mieheltä ja naiselta peritään saman verran veroa. On tehtävä selvitys, miten verovaroista maksettavat etuusrahat jakautuvat eri

sukupuolten kesken. Jos eroja esiintyy, on tehtävä selvitys, rikotaanko tasa-arvolain henkeä. Jos rikotaan, on verotus muutettava sukupuolisidonnaiseksi tai epäkohdat on heti korjattava. Viitataan esimerkiksi siihen, ettei naisten ole osoitettu olevan älykkäämpiä kuin miehet ja kuitenkin Suomessa jatkokoulutus kohdentuu enemmän naisiin kuin miehiin.

5. VALTA VS. RAHA

Miksi naisia kiinnostaa vain raha, ei valta? Naiset eivät näytä olevan kiinnostuneita vallasta, koska eivät äänestä demokraattisissa äänestyksissä naisia edustamaan itseään. Jopa naisvaltaisissa ammattiyhdistyksissä naiset valitsevat miehiä edustamaan itseään. Eikö se osoita, että naiset pitävät miehiä itseään parempina? Mahtaako naisia kiinnostaa vain raha, koska pörssiyhtiöiden johtoon halutaan naiskiintiöt? Ehdotukseni on, että pörssiyhtiöt saavat vapaasti valita johtonsa, mutta että 40% hallintoneuvostojen palkkiosummasta maksetaan aina naisedustajille tai jos heitä ei ole riittävästi, loppusumma maksetaan feministijärjestöille. Näin ei tarpeettomasti riskeerata meille hyvinvointia tuovien pörssiyhtiöiden tulevaisuutta ja feministit saavat kaipaamaansa rahaa. Eikö sukupuolikiintiötä tarvittaisi ensin vaikkapa Valtioneuvoston tasa-arvoasiain toimistossa (11 naista - 1 mies 20.8.2006)? Vai vastaako hallituksen mielestä 1 mies yhtätoista naista?

OSA 4

Arvioita lukemistani palkkojen tasa-arvojulkaisuista

Kaikkien lukemieni tasa-arvojulkaistujen, jotka käsittelevät palkkoja, puute on se, etteivät ne näe metsää puilta. Ihminen elää muustakin kuin kuukausipalkasta. Ihminen elää myös eläkkeistä, sairauskorvauksista ja palkasta pidätetyistä verovaroista suoritettavista etuuksista. Jos verotus on 30 %, ihmiselle itselleen jää palkasta 70 %. Verotuksen lisäksi työnantaja maksaa tai pidättää palkkaan sidottuja tel-maksuja ja Sotuja muita maksuja noin 30 % palkan määrästä. Jos 70 % palkasta määrätään lailla tasa-arvoiseksi asiaksi, miksei lainsäätäjää ja tutkijoita kiinnosta jaetaanko tasa-arvoisesti myös se toinen rahamäärä, joka vastaa 60 % palkkasummasta? Eli miksi rajoittaa tasa-arvo vain kuukausipalkkaan?

Tutkimuksissa yleensä lähdetään koko maan palkka-aineistosta, jossa tuo palkkaero on lähtökohtana ja yritetty erosta poistaa selityksen omaavat osuudet. Lopussa jäljelle jää ns. ”selittämätön palkkaero”. Yleinen virhe on kertoa tuon eron olevan tasa-arvon vastainen naisen ja miehen välinen palkkaero. Jos näin olisi, sehän ei olisikaan ”selittämätöntä” palkkaeroa.

Tutkijat kaikissa kirjoissa toteavat, etteivät he pysty osoittamaan sukupuolista sortoa palkoissa, mutta eivät pysty myöskään selittämään, mitä on tuo ”selittämätön palkkaero”.

Mitäpä jos se onkin

- miesten paremmuutta
 - miehet tekevät enemmän työtunteja kuukausipalkkaansa kohden
 - miehet ovat tehokkaampia
 - miehet ovat vahvempia
 - miehet ovat nopeampia
 - miehet ovat tarkempia
 - miehet ovat joustavampia
 - miehet ovat painetta kestävämpiä
 - miehet ovat tähän tehtävään älykkäämpiä
- miehet tekevät raskaampia, likaisempia, työajoiltaan hankalampia töitä
- miehet saavat enemmän palkkaa ylitöistä, urakatöistä, ryhmätöistä ja palkkiotöistä
- miehet käyttävät vähemmän hyväkseen osaaikaeläkettä, vuorotteluvapaata jne. ja jäävät eläkkeelle myöhemmin

Valtiolta ja kunnista homogeenisia aineistoja löytyy. Siksi kaikissa lukemissani tutkimuksissa kunnilla ja valtiolla esiintyy hyvin vähän selittämätöntä palkaneroa, joka merkitsee mielestäni sitä, että palkaneroa samasta työstä ei todellisuudessa ole.

Yhteenveto palkkatutkimuksista

Mitä tarkemmin työtä, työnantajaa ja työntekijää voidaan tilastoida, sen lähemmäksi nolaa naisten ja miesten välinen palkkaero menee samasta työstä (määrä, laatu) tutkimusten mukaan. Ei markkinatalousmaassa muuten voi ollakaan.

Mielipiteeni palkkatutkimuksista

Tähänastisia miesten ja naisten välisiä palkkaerotutkimuksia, jotka ovat perustuneet tilastokeskuksen koko maan palkka-aineistoon kaikkine puutteellisuuksineen, pidän akateemisina laskuharjoituksina, joilla ei ole lähtöaineiston hataruuden vuoksi riittävää yhtymäkohtaa todellisuuteen, jos niillä yritetään todistaa naisten saavan liian pientä palkkaa miehiin verrattuna. Ja kun näitä tutkimuksia asiaa ymmärtämättömät ovat ryhtyneet tulkitsemaan, on syntynyt pseudotieteellisiä loppupäätelmiä.

Itse asiassa, kun yhdistämme muut palkkatutkimukset ja minun tutkimukseni, voidaan helposti tulla päätelmään, että 20 %:n palkkaero miesten ja naisten kokonaispalkkasummien välillä maassamme onkin liian pieni, kun otamme huomioon miesten ja naisten tekemän työn vaativuuden, laadun (kvaliteetti), määrän (kvantiteetti) ja luonteen

sekä palkkaan sidotut muut etuudet ja
velvollisuudet.